

Dosarul nr. 3ra-1161/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – M. Gandrabur

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – I. Muruianu, E. Palanciuc, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

24 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursurilor depuse de către Larisa Călugăru și de către terțul Violeta Cojocar, u,

în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea Larisei Călugăru împotriva Consiliului Audiovizualului și Instituției Publice Compania „Teleradio-Moldova”, terți Nicolae Spătaru și Violeta Cojocar cu privire la contestarea actelor administrative individuale,

împotriva deciziei din 09 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul Larisei Călugăru, s-a casat hotărârea din 23 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a adoptat o decizie nouă, prin care acțiunea Larisei Călugăru s-a declarat inadmisibilă în baza art. 207 lit. e) din Codul administrativ, și

împotriva deciziei suplimentare din 30 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au compensat din contul Larisei Călugăru în beneficiul Violetei Cojocar cheltuielile de asistență juridică,

constată:

La 14 mai 2020, Larisa Călugăru a depus prin intermediul oficiului poștal acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Audiovizualului și Instituției Publice Compania „Teleradio-Moldova” cu privire la contestarea actelor administrative individuale (vol. I, f.d. 2-5, 33).

În motivarea acțiunii Larisa Călugăru a indicat că este membru al Consiliului de Supraveghere al Instituției Publice Compania „Teleradio-Moldova”.

În data de 03 martie 2020 a fost petrecută ședința extraordinară a Consiliului de Supraveghere al Instituției Publice Compania „Teleradio-Moldova”, în cadrul căroră au fost votate, cu votul a șase membri din cei șapte prezenți la ședință, hotărârea nr. 18 prin care s-a demis Nicolae Spătaru din funcția de președinte al Consiliului de Supraveghere și hotărârea nr. 19 prin care Violeta Cojocar a fost aleasă în funcția de președinte al Consiliului de Supraveghere.

În opinia reclamantei, ședința Consiliului de Supraveghere al Instituției Publice Compania „Teleradio-Moldova” din 03 martie 2020 a fost întrunită și petrecută cu încălcarea legislației, deoarece nici Codul serviciilor media audiovizuale, nici Regulamentul intern nu reglementează noțiunea de „ședință extraordinară”.

Anunțul despre convocarea ședinței din 03 martie 2020 a fost plasat pe pagina oficială a instituției în data de 02 martie 2020, ora 15.46, deși Regulamentul intern al instituției prevede cert că anunțarea ședințelor se face pe pagina web „www.trm.md” cu cel puțin trei zile înainte de data convocării.

La fel, reclamanta a menționat că în cadrul ședinței din 03 martie 2020 a solicitat membrilor Consiliului de Supraveghere explicații cu privire la legalitatea unor întruniri de natură extraordinară, la care nu a primit niciun răspuns adecvat.

Astfel, manifestându-și dezacordul cu hotărârile Consiliului de Supraveghere al Instituției Publice Compania „Teleradio-Moldova” nr. 18 și nr. 19 din 03 martie 2020, la 10 martie 2020, Larisa Călugăru a depus cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea acestora, însă autoritatea publică nu a soluționat cererea prealabilă în interiorul termenului legal prevăzut de Codul administrativ.

Totodată, la 06 martie 2020, Larisa Călugăru a depus la Consiliul Audiovizualului cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea hotărârilor Consiliului de Supraveghere al Instituției Publice Compania „Teleradio-Moldova” nr. 18 și nr. 19 din 03 martie 2020, precum și demisia membrilor Consiliului de Supraveghere care prin votarea acestor hotărâri au admis încălcări grave ale legislației.

Reclamanta a relevat că nu a primit din partea Consiliului Audiovizualului niciun răspuns la cererea prealabilă, însă, în cadrul ședinței Consiliului Audiovizualului din 27 martie 2020 aceasta a fost admisă parțial, doar că autoritatea a notat că nu are competențe de a interveni.

Reclamanta Larisa Călugăru a solicitat prin cererea de chemare în judecată anularea hotărârilor Consiliului de Supraveghere al Instituției Publice Compania „Teleradio-Moldova” nr. 18 și nr. 19 din 03 martie 2020, precum și obligarea Consiliului Audiovizualului să demită membrii Consiliului de Supraveghere, care au admis încălcări ale legislației, prin votarea unor hotărâri contrare legislației în vigoare.

La 26 noiembrie 2020, în cadrul ședinței de judecată, reclamanta Larisa Călugăru a depus cerere de concretizare a acțiunii, prin care a renunțat la pretențiile formulate împotriva Consiliului Audiovizualului (vol. I, f.d. 156, 166).

Prin încheierea protocolară din 26 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-au atras în proces în calitate de persoane terțe Nicolae Spătaru și Violeta Cojocar, în temeiul art. 205 din Codul administrativ (vol. I, f.d. 169).

Prin hotărârea din 23 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Larisa Călugăru (vol. I, f.d. 222, 230-241).

La 24 februarie 2021, Larisa Călugăru a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, apel nemotivat (vol. I, f.d. 24). Potrivit avizului de recepție a corespondenței DS8001247389AS, copia hotărârii motivate a primei instanțe a fost notificată apelantei la 22 martie 2021 (vol. I, f.d. 245). Motivarea apelului a

fost depusă prin poștă în data de 22 martie 2021 la Curtea de Apel Chișinău (vol. II, f.d. 6-8, 9).

Astfel, instanța de recurs constată că la demararea căii de atac în ordine de apel, Larisa Călugăru a respectat modul și termenul de atac instituit la art. 232 din Codul administrativ.

Prin decizia din 09 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul Larisei Călugăru, s-a casat hotărârea din 23 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a adoptat o decizie nouă, prin care acțiunea Larisei Călugăru s-a declarat inadmisibilă în baza art. 207 lit. e) din Codul administrativ (vol. II, f.d. 36, 37-42).

La 10 iunie 2021, terțul Violeta Cojocar, reprezentantă de avocatul Ion Ciurac, a depus prin poștă electronică la Curtea de Apel Chișinău cerere cu privire la emiterea unei decizii suplimentare la decizia din 09 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care să fie încasat de la Larisa Călugăru în beneficiul Violeta Cojocar și a Instituției Publice Compania „Teleradio-Moldova” câte 5 000 de lei pentru fiecare, cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată (vol. II, f.d. 43, 44-45).

Prin decizia suplimentară din 30 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-au compensat de la Larisa Călugăru în beneficiul Violetei Cojocar cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1 000 de lei. În rest, cerințele s-au respins (vol. II, f.d. 58-60).

În consolidarea soluției instanța de apel a constatat că reclamanta nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17, deoarece din textul acțiunii nu rezultă că prin actele contestate i s-ar fi lezat careva drepturi și interese legitime personale.

Instanța de apel a observat că prin hotărârea Consiliului de Supraveghere al Instituției Publice Compania „Teleradio-Moldova” nr. 18 din 03 martie 2020 s-a luat act de demisia președintelui Consiliului – Nicolae Spătaru, iar prin hotărârea nr. 19 din aceeași dată s-a constatat vacantă funcția de președinte al Consiliului și s-a ales Violeta Cojocar în această funcție.

Aceste circumstanțe atestă că acțiunea din prezenta speță nu a fost formulată de către reclamantă în sensul apărării unui drept personal, dar este o *actio popularis*.

La 29 iulie 2021, Larisa Călugăru a depus la Curtea de Apel Chișinău recurs împotriva deciziei din 09 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei recurate, rejudecarea cauzei și adoptarea unei decizii în favoarea sa (vol. II, f.d. 69-71).

În textul recursului Larisa Călugăru a notat că nu este de acord cu soluția instanței de apel, invocând în acest sens prevederile art. 7 din Codul administrativ, art. 177 din Codul civil, art. 34 alin. (4), art. 36 alin. (3), art. 37 alin. (10), art. 38 alin. (1), art. 39 și art. 45 din Codul audiovizualului.

De asemenea, la 29 iulie 2021, Larisa Călugăru a depus la Curtea de Apel Chișinău recurs împotriva deciziei suplimentare din 30 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei suplimentare (vol. II, f.d. 72-73).

În motivarea recursului Larisa Călugăru a invocat că în cadrul examinării fondului cauzei Instituția Publică Compania „Teleradio-Moldova” nu a solicitat careva cheltuieli de judecată. Respectiv, pretinsele cheltuieli de judecată pot fi raportate exclusiv la reprezentarea în fața instanței de apel, însă, conform facturii

acestea nu se referă la examinarea cauzei în apel, deoarece factura este din luna iulie 2020. Prin urmare, această cerință nu are tangență cu examinarea cauzei în instanța de apel.

În privința cheltuielilor de judecată compensate terțului Violeta Cojocaru, recurenta Larisa Călugăru a menționat că prima instanță a soluționat această chestiune, considerând justificate, rezonabile și realmente angajate doar cheltuielile în sumă de 500 de lei, iar Violeta Cojocaru nu a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, ci doar a menționat în referință nemulțumirea cu privire la soluție în partea compensării cheltuielilor de judecată.

În opinia recurentei Larisa Călugăru, simpla nemulțumire a terțului Violeta Cojocaru cu soluția dată de prima instanță în partea compensării cheltuielilor de judecată, fără a o contesta cu apel, nu poate servi drept temei pentru emiterea unei hotărâri suplimentare de către instanța de apel, prin care să fie compensate aceste cheltuieli într-un quantum mai mare.

Cu atât mai mult că prin hotărâre suplimentară se putea soluționa doar chestiunea cu privire la compensarea cheltuielilor ce ar fi fost prezentate instanței până la examinarea apelului și care s-ar referi anume la faza apelului. În caz contrar, aceste pretenții urmau a fi examinate într-un alt dosar în procedură contencioasă. Or, hotărârea suplimentară nu poate avea ca temei probe noi, care nu au fost cercetate la faza de examinare a apelului.

La 15 noiembrie 2021, terțul Violeta Cojocaru a depus prin poștă electronică la Curtea Supremă de Justiție recurs împotriva deciziei suplimentare din 30 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei suplimentare și adoptarea unei decizii noi, prin care să fie admisă integral cererea sa cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea recursului, terțul Violeta Cojocaru a invocat că, în temeiul contractului de asistență juridică și mandatului anexat la materialele dosarului, l-a împuternicit pe avocatul Ion Ciumac să-i reprezinte interesele în prezentul proces, iar pentru prestarea acestor servicii a achitat suma de 5 000 de lei, fapt confirmat prin bonul de plată și raportul privind lucrul efectuat de avocat.

În opinia Violetei Cojocaru, prin neaplicarea normelor de drept aferente speței și prin interpretarea eronată a acestora, instanța de apel a admis parțial cerința cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică, încasând doar 1 000 de lei din 5 000. Concluziile instanței de apel contravin atât normelor de drept național, cât și jurisprudenței CtEDO în acest sens.

Recurenta Violeta Cojocaru a învederat că cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5 000 de lei sunt rezonabile și au fost realmente suportate de către ea, iar prin raportul privind lucrul efectuat de avocat se demonstrează necesitatea acestora, și anume la 10 februarie 2021 avocatul a studiat materialele dosarului timp de două ore cu rata de 500 de lei per oră (în total 1 000 de lei); în aceiași dată avocatul a întocmit referința, acțiune care conform tarifului stabilit costă 1 500 de lei; la 11 mai 2021 avocatul a studiat cererea de apel timp de două ore cu rata de 500 de lei per oră (în total 1 000 de lei); la 12 mai 2021 avocatul a întocmit și a depus referința la cererea de apel – suma serviciilor fiind de 1 500 de lei. Respectiv, valoarea totală a serviciilor prestate de avocat în cadrul prezentului proces constituie 5 000 de lei, care urmează a-i fi compensate în temeiul art. 96 din Codul de procedură civilă.

La 15 noiembrie 2021, terțul Violeta Cojocaru a depus referință asupra recursurilor Larisei Călugăru, prin care a solicitat declararea acestora ca inadmisibile sau, după caz, respingerea ca neîntemeiate.

La 23 noiembrie 2021, Consiliul Audiovizualului a depus referință asupra recursurilor Larisei Călugăru, în care a relevat că nu se poate expune asupra criticilor formulate de Larisa Călugăru în recurs, deoarece nu are calitatea procesuală de participant, or, prin cererea din 26 noiembrie 2020 reclamanta a renunțat la pretențiile formulate împotriva Consiliului Audiovizualului.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost adoptat și pronunțat la 09 iunie 2021 (vol. II, f.d. 36). La materialele cauzei lipsesc înscrisuri, care ar confirma că instanța de apel a notificat participanților la proces copia dispozitivului deciziei 09 iunie 2021.

În asemenea circumstanțe, instanța de recurs nu poate constata momentul de când în condițiile speței a început să curgă termenul de depunere a recursului.

Totodată, la 30 iunie 2021, Curtea de Apel Chișinău a adoptat decizia suplimentară motivată. Conform avizelor de recepție a corespondenței DS8002060276AS, DS8001946335AS și DS8001946319AS, copiile deciziei motivate și a deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău au fost notificate Larisei Călugăru – la 02 iulie 2021, Violetei Cojocaru – la 30 iulie 2021, iar avocatului Ion Ciumac – la 02 august 2021 (vol. II, f.d. 62, 65, 66).

În atare circumstanțe, completul ajunge la concluzia că recurenta Larisa Călugăru s-a conformat prevederilor legale stipulate la art. 245 din Codul administrativ privind modul și termenul de depunere a recursurilor.

Examinând temeiurile invocate în recursuri în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestora, din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

Ab initio, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră oportun de a-și expune poziția în privința recursului depus de terțul Violeta Cojocaru.

Alineatul (2) al articolului 246 din Codul administrativ prevede la lit. d) că recursul se declară inadmisibil în special când a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1).

La rândul său, art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ stipulează că recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul

judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Din materialele dosarului rezultă indubitabil că decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău, față de care terțul Violeta Cojocaru își manifestă dezacordul prin prezentul recurs, a fost adoptată și pronunțată la 30 iunie 2021 (vol. II, f.d. 58-60).

Potrivit avizului de recepție a corespondenței DS8001946335AS și DS8001946319AS, copiile deciziei motivate din 09 iunie 2021 și a deciziei suplimentare din 30 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău au fost notificate terțului Violeta Cojocaru – la 30 iulie 2021 și respectiv reprezentantului acesteia, avocatului Ion Ciumac – la 02 august 2021 (vol. II, f.d. 65 și 66).

Completul notează faptul că aceste circumstanțe sunt confirmate și prin informația publică plasată pagina web a ÎS „Poșta Moldovei” la rubrica „serviciul on-line de urmărire a expedierii (Track & Trace)” [<https://www.posta.md/ro/tracking?id=DS8001946335AS%20> și <https://www.posta.md/ro/tracking?id=DS8001946319AS>], conform cărora trimiterile poștale DS8001946335AS și DS8001946319AS, în care se aflau copiile deciziilor motivate din 09 iunie 2021 și a deciziilor suplimentare din 30 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău au fost notificate terțului Violeta Cojocaru – la 30 iulie 2021 și avocatului Ion Ciumac – la 02 august 2021.

Potrivit articolului 63 din Codul administrativ, calcularea termenelor în procedura administrativă se efectuează în conformitate cu prevederile art. 259-266 din Codul civil. Dacă o autoritate publică trebuie să efectueze prestații doar pentru o anumită perioadă de timp, atunci această perioadă expiră în ultima zi a ei, chiar și atunci când aceasta este o zi de sâmbătă, duminică sau o zi liberă stabilită prin lege.

La rândul său, art. 261 din Codul civil (articolul 385 în redacția actuală a Codului civil) prescrie în alin. (1) că, dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, atunci ziua survenirii evenimentului sau momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Coroborând normele legale precitate, se constată că începutul curgerii termenului de depunere a recursului este ziua imediat următoare datei calendaristice notificării deciziei, adică ziua de la 31 iulie 2021, iar ultima zi de exercitare a actului de procedura fiind data de 01 septembrie 2021, ora 24.00.

Însă, distinct acestor circumstanțe, terțul Violeta Cojocaru a depus recursul împotriva deciziei suplimentare din 30 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău abia la 15 noiembrie 2021.

La capitolul dat, completul apreciază ca lipsit de substrat factologic argumentul recurentului Violeta Cojocaru precum că recursul său a fost depus în termen, deoarece a luat cunoștință cu deciziile Curții de Apel Chișinău abia la 09 noiembrie 2021, când i-a fost notificat recursul depus de către Larisa Călugăru. Or, argumentul recurentului Violeta Cojocaru precum că decizia suplimentară din 30 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău i-a fost notificată abia la 09 noiembrie 2021 este combătut prin avizul de recepție a corespondenței DS8001946335AS (vol. II, f.d. 65) și informația publică plasată pagina web a ÎS „Poșta Moldovei” la rubrica „serviciul on-line de urmărire a expedierii (Track & Trace)” [<https://www.posta.md/ro/tracking?id=DS8001946335AS%>], din care rezultă cert

că decizia motivată din 09 iunie 2021 și a decizia suplimentară din 30 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău i-au fost notificate Violetei Cojocaru la 30 iulie 2021, iar termenul de contestare curge de la data notificării deciziei, nu a recursului depus de altă parte la proces.

Completul consideră că terțul Violeta Cojocaru, fiind interesată în soarta soluționării cererii sale cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică, urma să întreprindă toate măsurile necesare de a proteja dreptul său de acces la instanță, prin depunerea în termen a recursului și a motivării acestuia, în caz contrar intervenind *uno ictu* aplicarea, cu titlu de sancțiune procedurală, declararea recursului inadmisibil în temeiul articolului 246 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ.

În acest sens este imperioasă jurisprudența CtEDO în care Înalta Curte a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (cauza Ponomaryov v. Ucraina, 3236, hotărârea din 03 aprilie 2008).

Totodată, imperioase speței sunt și dezideratele statuate de CtEDO în cauza Ponomaryov vs Ucraina, conform cărora, deși, în speță nu este vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

În atare circumstanțe, declararea recursului depus de terțul Violeta Cojocaru ca fiind inadmisibil este compatibilă cu respectarea prevederilor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar leza principiul securității raporturilor juridice. Or, certitudinea legală impusă regulilor de procedură civilă și contencios administrativ, în calitate de condiție *sine qua non* a unui proces echitabil, vizează atât drepturile recurenților, cât și ale intimaților, astfel încât instanța de judecată nefiind în drept de a substitui voința legislatorului materializată în conținutul normelor de procedură civilă în vederea exonerării recurentului de sancțiunile procedurale din motivul înțelegerii greșite de către acesta a efectelor legale.

Succesiv, în partea recursurilor depuse de către Larisa Călugăru, completul constată că, deși conțin argumente sumare, acestea sunt motivate, deoarece arată unele critici, care în opinia recurenteii demonstrează netemeinicia deciziilor contestate. Evidențierea în cererea de recurs a celor mai mici critici de manifestare a dezacordului cu soluția pronunțată de instanța apel, cu indicarea temeiurilor de netemeinicie a hotărârii contestate, pe care se întemeiază calea de atac, precum și dezvoltarea lor pot fi privite în esență ca o motivare în *lato sensu* a recursului.

La aspectul dat este relevant că, în opinia Înaltei Curți de la Strasbourg, cererea este considerată admisibilă în cazul în care reclamantul exprimă, fie și în mod sumar, obiectul cererii sale și cel puțin o precizare sumară cu privire la natura încălcării pretinse.

Implicit circumstanțelor speței, completul decelează că în cererea de recurs depusă de Larisa Călugăru împotriva deciziei din 09 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, sunt inserate temeiurile și motivele recursului, aceasta indicând că, în opinia sa, decizia instanței de apel este neîntemeiată și a fost adoptată în rezultatul interpretării eronate a prevederilor art. 7 din Codul administrativ, art. 177 din Codul civil, art. 34 alin. (4), art. 36 alin. (3), art. 37 alin. (10), art. 38 alin. (1), art. 39 și art. 45 din Codul audiovizualului.

În atare circumstanțe, instanța de recurs vădește în recursul depus de către Larisa Călugăru motivarea greșelilor, care în opinia sa sunt imputate instanței inferioare, expunându-și criticile în fapt și în drept pe care se bazează aceste greșeli. Prin urmare, această cerere conține obiectul cererii și cel puțin o precizare sumară cu privire la natura pretinselor încălcări admise pe instanța de apel.

Astfel, examinând temeiurile invocate în recursurile depuse de Larisa Călugăru în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține prevederile art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, care stipulează că recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme

care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă a statuat că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererile de recurs depuse de către Larisa Călugăru și de către terțul Violeta Cojocar sunt inadmisibile.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile depuse de către Larisa Călugăru și de către terțul Violeta Cojocar se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh